

ALDEES
INFANTILS SOS

La discapacitat al descobert

PER FRANCESC TORRALBA

VICEPRESIDENT D'ALDEES INFANTILS SOS CATALUNYA

Un nombre no petit d'infants i d'adolescents que atenem en els nostres dispositius són persones amb algun tipus de discapacitat física i/o intel·lectual. Coneixem les dificultats que tenen per sentir-se integrats en un grup, per ser reconeguts amb igualtat de drets i per obrir-se camí en la vida.

També sabem el sofriment que pateixen les famílies biològiques per aquesta qüestió i volem oferir-los recursos, eines i instruments perquè pugui desenvolupar-se integralment, identificar les seves possibilitats i no solament les seves mancances o febleses.

Molt sovint s'ha tendit a ocultar la discapacitat, a dissimular-la o, fins i tot, a negar-la. Aquesta estratègia és completament errònia, però és

comprensible en una societat que adora els cossos bells i les intel·ligències brillants. Tot el que és vulnerable es tendeix a amagar o a dissimular, però això no resol, ni soluciona, de cap manera, el problema. És una fugida per la tangent.

Massa sovint s'ha tendit a ocultar o fins i tot a negar la discapacitat, una estratègia totalment errònia.

El primer que cal és posar-la al descobert, mostrar-la, reconèixer-la, però hi ha por a l'estigma, al refús, a la marginació. De fet, molts infants i adolescents que tractem han patit formes de discriminació, vexació i, fins i tot, humiliació per causa de la seva discapacitat. Això deixa ferides en l'ànima.

Cal educar la mirada, cal garantir la igualtat de drets, cal educar en la diversitat i la integració de tots els grups vulnerables. Reconèixer la discapacitat requereix audàcia, però és un pas imprescindible per acotar el projecte de vida, per rebre el suport de les administracions i les ajudes necessàries per obrir-se camí en el difícil bosc de la vida.

Defensem la integració, però també el tracte personalitzat. Integrar no significar submergir una persona amb discapacitat en un grup homogeni, perquè fàcilment es mostren les diferències i això pot fer créixer el sentiment d'exclusió.

Defensem la integració però també el tracte personalitzat, amb una atenció a les necessitats i possibilitats.

Cal una atenció a la seva persona, a les necessitats i possibilitats. Algú li ha de fer veure on rauen les seves capacitats, a fi que les desenvolupi i així obtingui autoestima. Les carències ens fan perdre autoestima i sovint ens condueixen a pensaments destructius. Les potències que tenim, de vegades, molt amagades, ens fan sentir útils en la societat i en sentir-nos útils, experimentem com creix l'autoestima.

Les persones discapacitades no es poden etiquetar fàcilment. Cadascuna és un món i hem de ser capaços d'entreveure, més enllà dels tòpics i estereotips, l'univers de capacitats que tenen amagades.